

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

[Του ΤΖΕΡΟΜ ΤΖΕΡΟΜ]

ΟΤΑΝ ΞΑΝΑΤΑΩΘΗΚΑΝ

Θά διηγηθώ κάποια άλλη ιστορία, όπως μου τήν ελπε, ακριβώς, ένας γέρος φίλος μου ξενοδόχος κίπυο σαράντα χρόνια τώρα σ'ένα παραθαλάσσιο χωριό της Κορνουάλλης. Θά φανή ίσως λίγο παραμύθι και όμως ο φίλος μου μ' έβραβίωσε πως εινε τελείως αληθινή κ' εγώ επαναλαμβάνω μόνο τ'α δικά του λόγια :

Τό αρχικό λάθος του Τσάρλς Σήμπων και της Μιράνους Ήβρας ήταν πως παντρεύτηκαν πολύ μικροί. 'Ο Τσάρλς ήταν μόλις είκοσι χρόνων και ή Μιράνους ως δεκαεφτά όταν πρωτοσυναντήθηκαν στους βράχους, δυό μίλλια έξω από τό χωριό. 'Ο νέος Σήμπων που παραθέριζε εκεί, όπως και ή Μιράνους με τήν οικογένειά της, έβγήκε ένα πρωί χωρίς περιπότα κ' εκάθησε να ξεκουραστή, κυττάζοντας τ'α κίματα πουσπαζαν στην ακροθαλάσσια, όταν ελδε έξαφνα, σέ κάποια απόσταση μια γυναίκα σιλουέττα νά ξεπροβάλλη απ' αυτά και νά χάνεται πίσω από ένα βράχο.

'Ο νέος περίμενε και σέ λίγο ελδε νά έρχεται προς τό μέρος του ένα θαυμασιώδες όφρατο κορίτσι. 'Ενα «α»! εκπλήξως ακολουθούμενον από ζωηρό γέλιο και που τελείωσε με κοκκινισμα έντροπής έκαμαν τόν Σήμπων νά σηκωθεί ντροπισαμένως κ' αυτός, χωρίς νά έξερη τό γιατί, και νά ζητήσει ταπεινώς συγγνώμην.

Αυτό ήταν ή άρχή. Μετά έξη μήνες παντρεύτηκαν και πήγαν νά περάσουν τόν μήνα του μέλιτος στό Νιού Φόρεστ. Τό Νιού Φόρεστ τόν Φεβρουάριο εινε αποκλειστικώς έρημο μέρος γιά νά μέινουν. 'Αφ' έτερου, δεν ειναν άλλο θέμα όμιλίας από τόν έρωτα και γιά τόν έρωτα έγραφαν κ' έμιλούσαν διαρκώς όλους τούς περασμένους έξη μήνες. Τό πρωί της δεκάτης ημέρας ο Τσάρλς χασμουρήθηκε και ή Μιράνους νευρική, απορρώντας γιά τήν αιτία — σάν νά μήν έβγαθαν, δεκα συννεφιασμένες ό-γρές μέρες του Νιού Φόρεστ γιά νά κάνουν νευρική οποιαδήποτε γυναίκα — παρεκάλεσε τόν Τσάρλς νά μη της χαλά τ'α μαλλιά. 'Ο Τσάρλς, ρομφός από έκπληξη βγήκε στόν κήπο και όρκισθήκεν ένωπιον Θεού και ανθρώπων πως δεν θά ξαναχάδευε ποτέ τ'α μαλλιά της Μιράνους.

'Ενας καλός σύμβουλος, στής στιγμές της άτυχομορησίας, και τού έγωισμοφ, θάταν γιά τόν Τσάρλς τό κάπνισμα, ο προστάτης άγγελος τών άνδρών. 'Ο Τσάρλς όμως, τό εινε άφηση γιά νά εξαριστήσει τήν λατρευτή του. Διότι, ένθουσιώδης όπως όλοι οι νέοι έρωτευμένοι, εινε ζητήση από τήν καλή του νά τού επιβάλη μια, οποιαδήποτε μεγάλη θυσία. Θά ήταν εύτύχημα, σέ τέτοιες περιστάσεις άν ύπήρχαν ακόμη δράκοντες στόν κόσμο, γιά νά πολεμήση μ' έναν απ' αυτούς και ο Τσάρλς, δυστυχώς όμως γιά τούς έρωτευμένους ή παραγωγή των έχει πάυση. Και ή Μιράνους, άφου συνεζήτησε τό πράγμα με τήν εύνοουμένη της άδελφή άτεφίσσε νά άπαιτήσει τήν έκγατάλειψν τού κάπνισματος.

'Επιασαν ένα σπίτι σ'α περίχωρα του Νιούκαστλ, όπου ο Σήμπων εινε μη έρημικισμός. 'Εγνωρίζαν πολύ λίγο τη ζωή, λιγώτερο ο ένας τον άλλον και ακόμη λιγώτερο τόν ίδιο έαυτό τους. 'Εμάλλωσαν, φυσικά, συχνά και κάθε μάλλωμα έβραθιαν τήν πληγή. Δεν ειναν κοντά τους κανένα καλό έμπειρο φίλο γιά νά τούς περιγελήσει γιά τίς σοβαρές δίθεν διαφορές τους.

Τό τέλος ήλθε μια βραδιά μετά τό δειπνον, στη θέρημιάς άνόητης συζητήσεως, ο Τσάρλς ετράβηξε τό αυτί της Μιράνους. Ή μόνη του δικαιολογία θά ήταν ότι κορίτσια όμορφα που τ'α χαιδεύουν από τήν ημέρα που γεννιούνται καταντούν κάποτε άτυχομορφα με τούς τρόπους τους. 'Η Μιράνους πήγε κ' εκλείσθηκε στό δωμάτιό της. 'Ο Τσάρλς έτρεξε νά της ζητήσει συγγνώμη, αλλά όταν έφθασε έξω από τήν πόρτα τήν βρήκε κλειδωμένη.

'Εκείνη έπέσσε όλη τή νύχτα κλαίοντας τη χαμένη της άγάπη, και αυτός περιπατώντας σ'αυτός δρόμους του Νιούκαστλ. Και τό πρωί όταν ξανασυναντήθηκαν — νευρικοί φυσικά κ' οι δυό — ζα-νάρχησαν τόν καινά. Τού ειπε πως τόν σχανιόταν, της ειπε πως δεν τόν αγαθίσε ποτέ, και τού άπήγγησε πως οδσε κ' αυτός τήν άγάπης. Τό ίδιο άπόγευμα ο Τσάρλς έβρεγνε γιά τή Νότιο 'Αφρική και τό βράδυ ή Μιράνους έφθανε στό πατρικό σπίτι, στό Μπρίστολ, με δύο μεγάλα μπαούλα και με τήν έξήγησι ότι αυτή ή, ο ο Τσάρλς έχωρισαν γιά πάντα. Τό έόμενο πρωί ο καθένας έσκέφθηκε πόσα γλυκά λόγια θάυρισκε νά πη ο ένας στόν άλλον, μά ήταν πια άργά.

Μετά όκτώ ημέρες, τό πλοίο του Τσάρλς εύρέθηκε μέσα σέ πυκνή όμίχλη κοντά σ'α της όχθες της 'Αφρικής, έξώκειλε και ύπετέθη

δι τόλοι οι έπιδάτες του έπνιγκαν. 'Η Μιράνους εδίαβασε τό όνομα εκείνου στόν κατάλογο τών πνιγμένων. 'Ολη ή παιδικότη της χάθηκε διά μέσα κ' ένόησε πως ήταν γυναίκα του και δεν θά ξαναγάγαγε ποτέ.

Εύτυχώς, ο Τσάρλς κ' ένας ναύτης εσώθηκαν τυχαίως από ένα μικρό φορτηγό πλοίο που τούς έπληγε στην 'Αλγερία. 'Εκει έμαθε ο Τσάρλς πως τόν ένόμιζαν νεκρό και σκέφθηκε νά μη τό διαψέση. 'Ετσι θά έλυετο και τό ζήτημα τού γάμου του. 'Ηξευρε πως ο πατέρας του θά εφρόνιζε νά εξασφαλίση γιά τήν Μιράνους τή μικρή του περιουσία, κ' είστιεσε ότι αυτή θά ξαναπαντρευόταν και θά ζούσε εύτυχισμένη μ' ένα άνδρα που θά αγαπούσε. Και γιά τόν έαυτό του ήλιπε πως θά τήν λημονούσε.

'Εξηκολούθησε τό ταξίδι τόν προς τό 'Ακρωτήριο, κ' εκεί με ξενο όνομα καθάρθηκε νά δημιουργήση μια πολύ καλή θέση. Πιστεύοντας όμως πως θά λημονούσε τη Μιράνους δεν έσκέφθηκε τόν ίδιο του χαρακτήρα που ήταν πραγματικά ευγενικός. 'Οσο περνούσε ο καιρός τόσο θυμόταν μόνο της χάρες της, τη ζωηρότητα της άκομα και τήν αυθάδη της έξυπνάδα σ'α άπαιτήσεις της που τού φαινόταν άλλοτε άνυπόφορη. Συλλογιζόταν τι εύτυχισμένος που θά ήταν άν τήν εινε τώρα κοντά του — τώρα παιδί που ήταν άνδρας, ικανός νά εκτιμήση και όχι ένόμιστο τετλόπαίδο.

Τέλος ή επιθυμία του νά τή ξαναείδη, έστο και γυναίκα άλλοο όπως είστιεσε, τού εινε ζωηρά όστε μια μέρα επιβραβύθηκε γιά τήν 'Αγγλία. Κ' έτσι μετά έξη χρόνια ξαναφθανε στό μακροσημό χωριουδάκι επιθυμώντας νά ξαναείδη τό μέρος που πρωτοσυναντήθηκαν.

Τό ίδιο άπόγευμα έπληγε προς τούς βράχους. Εινε άρχισι νά σκοτεινιάζε όταν έφθασε στό μέρος άκριβώς από όπου πρωτοείδε τήν Μιράνους νά βγαίνει από τη θάλασσα. Σαπλώθηκε καπνίζοντας και άναπολύντας τ'α περασμένα, όταν ελδε έξαφνα τήν Μιράνους νά έρχεται προς τό μέρος του άνεβαίνοντας από τόν παραθαλάσσιο δρόμο. 'Αφουός από έκπληξη και συγκίνηση, τήν ελδε τώρα νά περνά και πάλι απ' έμπρός του, ψηλά, σοβαρή, με τ'α μάτια ορθάνοικτα σ'α νάβλεπε κάτι έκτακτο άλλ' όμι και τελείως άβροπτο. Μόνο άφου έπέσσε ο Τσάρλς εύρησε τη δύναμη νά μιλήση.

— Μιράνους! εφρόναε.
— 'Ο! Τσάρλς! άπήγγησαν αυτή τρέμοντας και διακεκομμένα, σέ περίμενα πάντα! 'Ηξερα πως μια μέρα θά έρχόσουν...Θά έρχοσουν γιά νά με συγχωρήσης... 'Ω! Τσάρλς, δεν εινε αλήθεια πως με συγχωρείς;

Πρέπει νά πώ ότι ή Μιράνους ήτο κόρη πάστορος του παλαιού καιρού, και εινε άνατράφη πιστεύοντας σέ διάφορα προίγματα που τότε δεν ήταν περασμένη ή μόδα τους. Βλέποντας τόν Σήμπων, ένόμισε ότι έβλεπε τό πνεύμα του και εινε τόν σταν καιρό νά σκεφθί πως θά τόν ξαναβλέπε όστε της φαινόταν φυσικό και νά τού μιλήση ζητώντας συγγνώμη. 'Αλλά ήταν τόσο δυνατή ή συγκίνησή της, όστε όταν έπρωχώρησε προς τό μέρος της ο Τσάρλς, μόλις έπρόφθασε νά τήν πάρη στην άγκαλιά του ένα άναόθητο μέρος.

'Επέρασε πολλή ώρα γιά νά συνέλθη ή Μιράνους και νά δώση με άδύνατη φωνή τη διεύθυνσι της. 'Ο Τσάρλς, σηκώνοντας τήν άγκαλιά του, τήν μετέφερε εως τό σπίτι που καθόταν με τή μεγαλειότερη άδελφή της.

'Ο ίδιος ο Τσάρλς τήν έβαλε στό κρεβάτι και άφήγε τήν άδελφή της νά τήν περιποιηθί, γιατί έν τω μεταξύ ξαναλιποθύμησε, κ' έπειτα εκάθησε ή περίμενε στό σκοτεινό σαλονάκι. 'Επί τέλους παρουσιάσθηκε ή μίς 'Ηβρας.

— Εινε καλά τώρα, ειπε.
— Πάω νά τήν δω.
— Μά εινε στό κρεβάτι! άνεφώνησε σκανδαλισθείσα ή μίς 'Ηβρας.

Και, άμέσως, επειδή ο Τσάρλς έβαλε τ'α γέλιο :
— 'Α! ο! Ναι, βέβαια... έπρόσθεσε.

Και ή μεγαλειότερη μίς 'Ηβρας όταν έβριμε μόνη, εκάθησε προσαπθώντας νά πείση τόν έαυτό της πως δεν όνειρευόταν.

JEROME K. JEROME

Είς τήν Μιράνους νά έρχεται..

Είς τό Γραφείον μας κολουύνται προς δρ. 5 έκαστον άντίτυπα του 2ου φύλλου του «Μπουκέτου», τό όποιον εινε ξαντίληθει.